

Algemene toelichting

1. Inleiding

Bijzondere bijstand is geregeld in de Participatiewet. De beleidsvrijheid voor het college is ruim, omdat op lokaal niveau – dichtbij de burger – maatwerk kan worden geboden, rekening houdend met individuele en lokale omstandigheden.

Het college wenst nadere regels vast te stellen om:

- invulling te geven aan de kan-bepalingen in de Wet,
- buitenwettelijk begunstigend beleid op te stellen, en
- willekeur te voorkomen.

Voordat deze beleidsregels worden beschreven, worden eerst in hoofdstuk 2 de wettelijke kaders geschetst. Vervolgens worden de keuzes van het college in hoofdstuk 3 toegelicht met betrekking tot invulling van de kan-bepalingen en van buitenwettelijk begunstigend beleid. Tenslotte komen in hoofdstuk 4 regels aan de orde in het kader van de willekeur. Deze regels zijn zo veel mogelijk beperkt om maatwerk mogelijk te maken en te houden.

2. Wettelijke kaders individuele bijzondere bijstand

De wettelijke kaders voor het verstrekken van de individuele bijzondere bijstand, zijn te vinden in de Wet en aanverwante jurisprudentie. In paragraaf 1 wordt de wettekst beschreven. In paragraaf 2 de kan-bepalingen uit de Wet waar het college iets van moet vinden. En in paragraaf 3 komt de jurisprudentie aan de orde.

2.1 Artikel 35 Participatiewet

Door bijzondere individuele omstandigheden kan een inkomen (waaronder een bijstandsuitkering) niet toereikend zijn om noodzakelijke uitgaven te doen. Het gaat dan bijvoorbeeld om extra kosten door ziekte, verhuizing of een echtscheiding. Als de gemeente vindt dat deze uitgaven wel noodzakelijk zijn en niet uit de eigen middelen kunnen worden betaald, dan kan individuele bijzondere bijstand worden toegekend.

De individuele bijzondere bijstand gaat uit van **maatwerk**. Het college kan een aanvraag toekennen als:

- er geen sprake is van uitsluitingsgronden zoals verwoord in §2.2 en dan in het bijzonder de artikelen 13 en 14 van de Wet
- er geen voorliggende voorziening is als bedoeld in artikel 15
- er sprake is van zeer dringende redenen waardoor buiten de toetsingskaders getreden moet worden (artikel 16 van de Wet)
- de kosten zich daadwerkelijk voordoen
- er sprake is van noodzakelijke uitgaven voortvloeiend uit bijzondere omstandigheden
- de kosten niet gedragen kunnen worden uit de middelen genoemd in artikel 35 Wet.

Zeer dringende reden

In de jurisprudentie is sprake van zeer dringende redenen bij een acute noodsituatie, dat wil zeggen een situatie die van levensbedreigende aard is of blijvend ernstig letsel of invaliditeit tot gevolg kan hebben. Ook de situatie dat er sprake is van ernstige consequenties voor de psychische gezondheidstoestand, kan onder het begrip noodsituatie vallen. Bijvoorbeeld de kosten voor een neurofeedbackbehandeling waardoor klachten aanzienlijk verminderen en waarbij stoppen met de behandeling in de toekomst zou leiden tot depressie met kans op suïcidaliteit.

Voor het toekennen van individuele bijzondere bijstand, is het **geen vereiste dat men een bijstandsuitkering** ontvangt. Individuele bijzondere bijstand is toegankelijk voor iedereen. Bepalend is de draagkracht van de belanghebbende(n). Is er sprake van geen of slechts een beperkte draagkracht, dan kan aanspraak op bijzondere bijstand bestaan.

Het is niet toegestaan om bijzondere bijstand te verlenen aan een belanghebbende omdat wordt *aangenomen* dat deze persoon tot een bepaalde groep behoort en daardoor bepaalde kosten maakt. Dit is een vorm van categoriale bijzondere bijstand en is niet toegestaan. De enige

uitzondering op deze regel, is categoriale bijzondere bijstand voor een tegemoetkoming in de premie van de aanvullende collectieve zorgverzekering.

De Wet schrijft niet voor hoe het college in geval van bijzondere bijstand moet vaststellen en op welke wijze wordt nagegaan of de kosten daadwerkelijk gemaakt zijn. Het college is vrij om hier op een eigen (niet – bureaucratische) wijze invulling aan te geven. Het college kan bijvoorbeeld kiezen voor steekproefsgewijze controle, controle boven een bepaald bedrag, controle op basis van risicoprofielen en/of controle samen laten vallen met een heronderzoek.

2.2 Kan-bepalingen Participatiewet

In de Participatiewet is een aantal kan-bepalingen opgenomen, waarover het college een standpunt dient in te nemen. Dit zijn:

- a. het college bepaalt het begin en de duur van de periode waarover het vermogen en het inkomen in aanmerking wordt genomen (art. 35 lid 1 PW);
- b. het college kan individuele bijzondere bijstand weigeren, indien de kosten binnen twaalf maanden een bedrag van € 129,00 niet te boven gaan (art. 35 lid 2 PW);
- c. het college kan collectieve bijzondere bijstand verlenen in de vorm van een collectieve aanvullende verzekering of in de vorm van een tegemoetkoming in de kosten van de premie van een dergelijke verzekering (art. 35 lid 3 PW);
- d. het college verstrekt de individuele bijzondere bijstand als een geldbedrag 'om niet' (art. 48 lid 1 PW).
- e. de individuele bijzondere bijstand kan in natura worden verstrekt, indien en zolang er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de belanghebbende zonder hulp niet in staat is tot een verantwoorde besteding van zijn bestaansmiddelen (art. 57 PW).

2.3 Jurisprudentie

Uit de jurisprudentie zijn de volgende nadere regels te halen:

- a. inrichtingskosten en de kosten van duurzame gebruiksgoederen zijn geen bijzondere kosten. Dit zijn algemene kosten van bestaan die uit de geldende/toepasselijke bijstandsnorm betaald moeten worden;
- b. de kosten voor de aanschaf van de verplichte identiteitsdocumenten zijn algemene kosten van bestaan die uit de geldende/toepasselijke bijstandsnorm betaald moeten worden;
- c. de Zorgverzekeringswet is een passende en toereikende voorliggende voorziening voor bijna alle medische kosten;
- d. energiekosten zijn geen bijzondere kosten. Dit zijn algemene kosten van bestaan die uit de geldende/toepasselijke bijstandsnorm betaald moeten worden;
- e. woonlasten zijn algemene kosten van bestaan die uit de geldende/toepasselijke bijstandsnorm betaald moeten worden;
- f. individuele bijzondere bijstand kan niet met terugwerkende kracht verleend worden.

Het college kan bepalen hoe met deze jurisprudentie om te gaan. Als het college besluit af te wijken, is dat **buitenwettelijk begunstigend beleid**. Ter voorkoming van willekeur is het zeer wenselijk om dit beleid vast te leggen in beleidsregels en wordt door de bestuursrechter slechts getoetst op consistente toepassing van hetgeen beschreven is.

3. Keuzes van het college

In de eerste paragraaf worden de keuzes van het college voor invulling van de kan-bepalingen uit de Wet toegelicht. In de tweede paragraaf is het gekozen buitenwettelijke begunstigend beleid toegelicht, dus op welke punten het college afwijkt van de jurisprudentie.

3.1 Kan-bepalingen

Het college kiest voor de volgende invulling van de kan-bepalingen uit de Wet:

- a. het college stelt in hoofdstuk 2 van de beleidsregel nadere regels vast over het begin en de duur van de periode waarover de draagkracht moeten worden bekeken;
- b. het college hanteert geen drempelbedrag waaronder de individuele bijzondere bijstand geweigerd wordt;

- c. het college verstrekt in artikel 8 van de beleidsregel een categoriale bijzondere bijstand in de vorm van een tegemoetkoming in de kosten van de premie van een collectieve aanvullende verzekering;
- d. er zijn geen veel voorkomende gegronde redenen waaronder de individuele bijzondere bijstand in natura wordt verstrekt en waardoor nadere regels opgenomen moeten worden in beleidsregels.

3.2 Buitenwettelijk begunstigend beleid

Het college hanteert het volgende buitenwettelijk begunstigend beleid:

- a. voor de volgende medische kosten is het college van mening dat de Zorgverzekeringswet niet als voorliggende voorziening geldt, omdat de kosten die de basisverzekering niet dekt erg kunnen oplopen:
 - brillen en contactlenzen volgens artikel 9;
 - tandheelkundige behandelingen en orthodontie volgens artikel 10;
- b. individuele bijzondere bijstand kan wel met terugwerkende kracht verleend worden tot maximaal 3 maanden terug volgens artikel 5.

4. Willekeur voorkomen

In de beleidsregel komen de volgende onderwerpen aan de orde om willekeur te voorkomen.

4.1. Procesafspraken

Het college moet voldoen aan de Algemene wet bestuursrecht en de Wet bij het behandelen van een aanvraag. In deze wetten is echter niet alles geregeld of soms is het niet expliciet benoemd. Om onduidelijkheid te voorkomen, zijn nadere regels in hoofdstuk 3 van de beleidsregel gesteld.

4.2. Hoogte bijzondere bijstand

Het college mag geen maximale hoogte van de te vergoeden kosten vastleggen, omdat de bijzondere bijstand individueel is en het om maatwerk gaat. Het college mag wel richtbedragen vastleggen. Als aanvragers meer dan het richtbedrag aan vergoeding nodig hebben, moeten ze aantonen deze kosten daadwerkelijk te moeten maken. Nadere regels omtrent de hoogte van de bijzondere bijstand, zijn te vinden in hoofdstuk 3 van de beleidsregel.

4.4 Veelvoorkomende kosten

Behalve de kosten die vergoed worden in het kader van buitenwettelijk begunstigend beleid, is het ook wenselijk om nadere regels te maken met betrekking tot kosten die veelvuldig voorkomen. Dit zijn:

- a. Woonkosten
- b. Kosten voor rechtsbijstand
- c. Reiskosten
- d. Kosten voor bewindvoering

Deze kosten worden in hoofdstuk 4 van de beleidsregel beschreven.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1. Definities

Begrippen die in de Wet en de Awb zijn gedefinieerd, hebben in deze beleidsregel dezelfde betekenis. Van begrippen die daarin niet gedefinieerd zijn, wordt in dit artikel een definitie gegeven.

Hoofdstuk 2. Draagkracht

Voor het berekenen van de draagkracht voor bijzondere bijstand, gebruiken we verschillende draagkrachtpercentages en –periodes. In dit hoofdstuk wordt aangegeven wanneer wat gebruikt wordt.

Algemene regel berekening bijzondere bijstand

Als algemene regel geldt, dat het maandinkomen inclusief vakantietoeslag, het bedrag boven het vrij te laten vermogen zoals genoemd in de artikelen 31 tot en met 34 van de Wet en de individuele studietoeslag als bedoeld in artikel 36b van de Wet, tot de draagkracht worden gerekend. Daarvoor wordt gekeken naar het inkomen en vermogen op het moment van de aanvraag en voor het komende jaar. Voor vaststelling van het vermogen wordt een bedrag van € 5.000 voor de auto vrijgelaten. Als de auto absoluut onmisbaar is, dan wordt de totale waarde van de auto vrijgelaten.

Als dit maandbedrag niet hoger is dan 100% van de geldende bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag, dan heeft de belanghebbende geen draagkracht en volledig recht op bijzondere bijstand. Is dit maandbedrag hoger dan 100% van de geldende bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag, dan wordt van het bedrag 35% van het gemiddeld maandinkomen afgetrokken.

Uitzonderingen

Op bovenstaande berekening gelden uitzonderingen bij aanvragen voor bijzondere bijstand voor:

- A. Collectieve zorgverzekering
- B. Woonkosten

A. Collectieve zorgverzekering

Bij een aanvraag om in aanmerking te komen voor de collectieve zorgverzekering (artikel 8 van de beleidsregel), geldt het maandinkomen inclusief vakantietoeslag als inkomen en als vermogensgrens het dubbele bedrag aan vrij te laten vermogen uit artikel 34 lid 3 van de wet. Daarnaast wordt autowaarde en de waarde van een koopwoning buiten beschouwing gelaten. Er wordt gekeken naar inkomen op het moment van de aanvraag en het vermogen van het moment van aanvraag.

Als dit maandbedrag niet hoger is dan 120% van de toepasselijke bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag, dan komt de belanghebbende in aanmerking voor de collectieve zorgverzekering.

Is dit maandbedrag hoger dan 120% van de geldende of toepasselijke bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag, dan is geen bijzondere bijstand mogelijk.

B. Woonkosten

Bij een aanvraag om in aanmerking te komen voor bijzondere bijstand in de woonkosten (artikel 12 van de beleidsregel) geldt 100% draagkracht. Dat wil zeggen dat alles boven de toepasselijke bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag in aanmerking wordt genomen.

Hoofdstuk 3. Procesafspraken

Aanvraag

Bijzondere bijstand wordt op aanvraag verstrekt. In bijzondere situatie, zoals bij zeer ernstige ziekte, geestelijk onvermogen, calamiteiten of andere door het college te bepalen situaties, kan het college individuele bijzondere bijstand ambtshalve verstrekken.

De individuele bijzondere bijstand moet vooraf worden aangevraagd. Ook hierop zijn uitzonderingen mogelijk, die goed gemotiveerd moeten worden:

- a. als de belanghebbende aan kan tonen dat hij de aanvraag niet vooraf kon indienen;
- b. bij andere bijzondere omstandigheden.

In deze situaties, wordt de bijzondere bijstand toegekend tot maximaal 3 maanden vóór het moment van aanvraag.

Richtbedragen

Het college mag geen maximale hoogte voor bijzondere bijstand vastleggen, omdat de bijzondere bijstand individueel moet worden vastgesteld op basis van noodzaak. Het college mag wel richtbedragen vastleggen. Als aanvragers meer dan het richtbedrag nodig hebben, moeten ze aantonen deze kosten daadwerkelijk te moeten maken. Voor het verstrekken van bijzondere bijstand geldt als algemeen uitgangspunt dat alleen de goedkoopste, noodzakelijke kosten worden vergoed. Als richtbedragen hanteren wij daarbij in principe:

- Voor medische kosten: de vergoedingenlijst van de collectieve zorgverzekering voor minima en chronisch zieken waar de gemeente een gemeentepolis contract heeft afgesloten voor inwoners.
- Voor andere kosten: als eerste artikelen die tweedehands verkrijgbaar zijn via Marktplaats, weggeefhoeken en vraag/aanbod hoeken op social media, Kringloopwinkels, overname van vorige huurder etc. en daarna nieuw aan te schaffen artikelen, waarbij de richtbedragen uit de Prijzengids voor bijzondere bijstand van het Nibud gelden. Dit betekent niet dat er nooit meer bijzondere bijstand voor nieuwe producten wordt verstrekt! Maar we willen in het kader van duurzaamheid graag stimuleren dat inwoners eerst andere alternatieven onderzoeken. Komt hier niets uit, dan kan een product nieuw aangeschaft worden.

Wijze van verstrekken

De bijzondere bijstand wordt in principe 'om niet' verstrekt (artikel 48 lid 1 van de Wet). Echter, in bepaalde gevallen kan de bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening of borgtocht wordt verstrekt of teruggevorderd worden.

In de wet is geregeld wanneer de bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening of borgtocht wordt verstrekt, namelijk:

1. als de belanghebbende op korte termijn voldoende draagkracht heeft (artikel 48 lid 2 onder a van de Wet), waarbij de wet niet aangeeft wat "korte termijn" betekent;
2. als belanghebbende tekortschietend besef van verantwoordelijkheid heeft betoond (artikel 48 lid 2 onder b van de Wet);
3. als de aanvraag over het betalen van een waarborgsom gaat (artikel 48 lid 2 onder c van de Wet).

Hoofdstuk 4. Specifieke vergoedingen

Maatwerk

De individuele bijzondere bijstand gaat uit van maatwerk. In principe komen dus alle kosten soorten in aanmerking voor individuele bijzondere bijstand. Voor een aantal kosten is echter vanuit de wet of de jurisprudentie geen bijzondere bijstand mogelijk. Daarnaast is voor andere kosten bijzondere bijstand alleen mogelijk als dit met buitenwettelijk begunstigend beleid is geregeld. En tenslotte is het bij veelvoorkomende kostensoorten mogelijk om algemene regels op te stellen, waarbij wel per individu moet worden bekeken of het toepasselijk is.

Geen bijzondere bijstand mogelijk

Algemeen is geen bijzondere bijstand mogelijk, als

1. Kosten niet noodzakelijk zijn, waaronder ook de mogelijkheid valt om gebruik te maken van openbare voorzieningen;
2. Kosten niet voortvloeien uit bijzondere omstandigheden, waaronder ook de kosten voor aanschaf van een identiteitskaart vallen;
3. Voor kosten een passende en toereikende (wettelijke) voorziening bestaat, waaronder ook de medische kosten vallen, die verderop in deze beleidsregel nog behandeld worden.

Nooit is bijzondere bijstand mogelijk bij (artikelen 13 en 14 van de Wet):

1. De voldoening aan alimentatieverplichtingen;
2. De betaling van een boete;
3. Geleden of toegebrachte schade;
4. Vrijwillige premiebetaling in het kader van een publiekrechtelijke verzekering;
5. Kosten van (experimentele) medische handelingen en verrichtingen die gerekend kunnen worden tot de ontwikkelingsgeneeskunde als bedoeld in de Wet op bijzondere medische verrichtingen;
6. Gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast, maar wel de kosten van een door de rechter ingesteld beschermingsbewind, waarbij de gemeente sinds 1 januari 2014 een verruimde mogelijkheid heeft om bij de rechtbank opheffing van beschermingsbewind te

verzoeken en ook bijvoorbeeld de kosten voor een matras van een kind als de ouders schulden hebben.

Medische kosten

Voorliggende voorziening

De Zvw vergoedt in het algemeen alle noodzakelijke kosten die verband houden met medische of paramedische behandeling. Deze regeling geldt als een voorliggende voorziening die passend en toereikend is. Bijzondere bijstand voor medische kosten is daarom in beginsel uitgesloten (artikel 15, lid 1 Wet).

Collectieve aanvullende zorgverzekering

Het is wel mogelijk om categoriaal een bijdrage in de premie te verstrekken (artikel 35, lid 3 Wet). Dit is mogelijk gemaakt met artikel 8 van deze beleidsregel. In deze regel wordt bepaald dat als iemand onder de doelgroep valt en een verzekering bij Zilveren Kruis basis verzekering + Optimaal aanvullend 3+ aanvullend tand 2 afsluit, een korting van 27,50 euro per maand op de premie ontvangt. Dit betekent dat voor elke gezinslid voor wie betaald moet worden, een maandelijkse korting mogelijk is.

Naar aanleiding van een raadsnotie in november 2015 wenst de raad een vergoeding voor de meerkosten voor chronisch zieken en gehandicapten. Dit wordt vormgegeven door een jaarlijkse bijdrage per persoon als tegemoetkoming voor het wettelijke eigen risico van de zorgverzekering te verstrekken. Dit is geregeld in de Wmo Verordening en de nadere regels behorend bij de Wmo verordening.

Buitenwettelijk begunstigend beleid

Het is ook mogelijk om als college buitenwettelijk begunstigend beleid op te stellen, waardoor Zvw wel nog als een voorliggende voorziening worden gezien, maar het college begunstigend ten opzichte van de belanghebbende besluit. Dit moet wel expliciet in de beleidsregel worden opgenomen om willekeur te voorkomen. Dit vindt het college noodzakelijk voor de kosten aan bril/contactlenzen en voor mondzorg (artikel 9 en 10 van deze beleidsregel). Zie hierover meer verderop in de toelichting.

Vergoeding eigen bijdragen

Ten slotte moet bij een aanvraag voor kosten van medische aard worden beoordeeld of de Zorgverzekeringswet wel als voorliggende voorziening kan gelden. Met de eigen betaling voor een gehoorapparaat (25%) heeft de wetgever de keuze gemaakt dat de kosten niet volledig worden vergoed.

Buitenwettelijk begunstigend beleid

Buitenwettelijk begunstigend beleid wordt opgesteld omdat er bijvoorbeeld een voorliggende voorziening is (waardoor geen bijstand mag worden verleend), maar het college het belangrijk vindt om af te wijken en ten gunste van de belanghebbende te beslissen. Het is wenselijk dergelijk beleid op te nemen in een beleidsregel ter voorkoming van willekeur.

In de afgelopen jaren zijn er in beleidsregels twee kostensoorten besproken die onder deze noemer van "buitenwettelijke begunstigend beleid" vallen. Dit zijn:

1. Kosten bril/contactlenzen;
2. Kosten voor mondzorg

Hierna komen ze kort aan bod.

1. Bril/contactlenzen

Brillen en contactlenzen worden gedeeltelijk vergoed door de zorgverzekeraar op basis van de aanvullende verzekering. Omdat het college van mening is dat deze vergoeding laag is, heeft het college dit bedrag in de afgelopen jaren aangevuld tot 300 euro in 3 jaar. Al jarenlang, vanaf 2015 en nu ook nog in 2021, vergoedt Zilveren Kruis € 200 per 3 jaar bij haar aanvullende verzekering Optimaal aanvullend 3 en Tand 2. Dit betekent dat het college daarbovenop nog € 100 extra vergoedt.

In artikel 9 van de beleidsregel wordt zodoende geregeld dat belanghebbenden elke 3 jaar een bijdrage van 100 euro per persoon extra kunnen besteden aan een nieuwe bril of nieuwe contactlenzen. Voor kinderen tot en met 12 jaar kan dit vaker aangevraagd worden. En als de ogen van een belanghebbende in deze 3 jaar sterk verslechteren (wat blijkt uit een proforma-nota), kan de belanghebbende ook vaker aanspraak maken op het bedrag van 100 euro.

2. Mondzorg

In artikel 10 van de beleidsregel wordt geregeld dat belanghebbende bijzondere bijstand voor tandarts – en orthodontiekosten kan krijgen. Bijzondere bijstand is mogelijk voor:

- De eigen bijdrage die wordt gevraagd op basis van de collectieve zorgverzekering
- De meerkosten (2015: aanvullende kosten boven het bedrag dat Zilveren Kruis bij Optimaal aanvullend 3 en Tand 2 uitkeert).

Veelvoorkomende kostensoorten

Tenslotte worden in hoofdstuk 4 van de beleidsregel kostensoorten genoemd die veel voorkomen en waarvan het college van mening is dat voor deze kostensoorten willekeur voorkomen moet worden door nadere regels te stellen. Het blijft echter maatwerk, waardoor het noodzakelijk blijft om te toetsen aan de beginselen van de bijzondere bijstand en er geen aannames mogen worden gedaan.

De kosten die het college als veelvoorkomende kostensoorten zien, zijn:

1. Woonkosten
2. Kosten voor rechtsbijstand
3. Reiskosten
4. Kosten voor bewindvoering

Hieronder komen ze kort aan bod.

1. Woonkosten

In artikel 12 wordt geregeld dat belanghebbende gedurende een jaar maandelijks bijzondere bijstand in de woonkosten kan ontvangen. Het gaat om een vergoeding in de huur- of hypotheekkosten. Belanghebbenden kunnen in aanmerking komen voor bijzondere bijstand als zij nog geen recht hebben op huurtoeslag (jongeren) of als de huurtoeslag onvoldoende is om de huur te kunnen betalen.

2. Kosten voor rechtsbijstand

In artikel 13 wordt geregeld dat belanghebbende de eigen bijdrage voor rechtsbijstand vergoed krijgt. Als bewijsstuk van noodzakelijkheid, geldt in ieder geval het diagnosedocument van bijvoorbeeld het Juridisch Loket, waaruit blijkt dat een advocaat noodzakelijk is en de toevoeging.

3. Reiskosten

Artikel 14 geeft regels om de veelvoorkomende reiskosten te vergoeden. Een belanghebbende komt pas in aanmerking voor bijzondere bijstand als hij het vervoersprobleem niet kan oplossen met zijn netwerk en niet in aanmerking komt voor:

- Reiskostenvergoeding vanuit de werkgever
- Reiskostenvergoeding vanuit het Participatiebudget (als er sprake is van een traject)
- Stimuleringsregeling Regiotaxi (voor gepensioneerden die vaak dezelfde rit maken)
- Memovo (voor 55-plussers en gehandicapten)
- Volledige reiskostenvergoeding vanuit de zorgverzekering
- Volledige reiskostenvergoeding vanuit Tegemoetkoming ouders (DUO, tot 2016) of de verhoging van het kindgebonden budget

Er wordt aangesloten bij het door de Minister van Financiën vastgestelde bedrag voor belastingvrije kilometervergoeding voor reiskosten. Per 1 januari 2023 was dit verhoogd van € 0,19 naar € 0,21. Per 1 januari 2024 wordt dit verhoogd naar € 0,22.

Medisch specialist

Daarnaast wordt vaak bijzondere bijstand voor reiskosten naar medisch specialisten aangevraagd. Deze worden als volgt behandeld. Als men het vervoersprobleem niet kan oplossen met het netwerk of geen (volledige) vergoeding krijgt van de zorgverzekeraar (zorgverzekering is een voorliggende voorziening) komen de kosten in aanmerking voor vergoeding via bijzondere bijstand. De vergoeding kan plaatsvinden voor de eigen bijdrage en/of de kosten die hoger uitkomen dan de maximale vergoeding van de verzekeraar en/of reiskosten vanaf 400 kilometer per jaar. Voordat mensen meer dan 400 kilometer per jaar hebben gereisd naar een medisch specialist, vragen zij bijzondere bijstand aan met bewijsstukken bij welke medisch specialist zij zijn geweest. Als bewijsstukken worden een aanwezigheidsoverzicht van de medisch specialist(en) gevraagd en bij reizen met het openbaar vervoer, de bewijzen hiervan. De 400 kilometer grens is gekozen omdat het college het redelijk vindt dat mensen 8 retourreizen naar een ziekenhuis in Zwolle / Harderwijk voor hun rekening nemen. Ook het NIBUD geeft aan dat mensen met een bijstandsuitkering vervoerskosten hebben (alleenstaande €107, echtpaar € 145 per maand).

Reiskosten voor bezoek aan een gezins- of familielid die is opgenomen in een ziekenhuis of inrichting komen in beginsel niet in aanmerking voor vergoeding via bijzondere bijstand. Mensen kunnen dit oplossen met hun eigen netwerk, vaak gaan andere familieleden ook op bezoek, of dienen de kosten voor eigen rekening te nemen.

4. Kosten voor bewindvoering

Kosten voor bewindvoering kan aan de orde zijn bij inwoners met een schuldensituatie (budget schuldhulpverlening) en zonder schuldensituatie (budget bijzondere bijstand). Op verzoek van de gemeenteraad is er een splitsing aangebracht in de administratieve codering voor beide soorten. Bij bewindvoering vanwege geestelijke beperking of onvermogen, geldt dat deze situatie vaak niet verbeterd. Ook de inkomens- en vermogenspositie is vaak stabiel bij deze inwoners. Bij bewindvoering vanwege een schuldensituatie, geldt dat deze over het algemeen zeker 3 jaar duurt.

Vanwege de administratieve lasten voor de inwoners en de interne bedrijfsvoering is daarom verdedigbaar om deze periodieke vergoeding voor bewindvoering voor een langere termijn toe te kennen. In plaats van de gebruikelijke 12 maanden, kan periodieke bijzondere bijstand voor bewindvoering, mentorschap of curatele voor de duur van 36 maanden worden toegekend.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Maatwerk

In de gevallen waar deze beleidsregel mensen onevenredig benadeeld, vergeleken met gelijke casussen, kan het college maatwerk toepassen.

Deze artikelen spreken verder voor zich. Deze beleidsregel treedt na bekendmaking in werking per 1 januari 2025.